

19 IUNIU 1863.

ANULU VII.

LUMINÉZĂ-TE
SI VEI FI.

MIERCURI
ANULU VII.

VOIESCE
SI VEI PUTÈ.

ROMÂNUL

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

(ARTICLE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direcțoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante responsabil: Aughelu Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

București, 10 Iunie, 1863.

Domnule Redactore!

D. Perceptorul alu impositelor a venit astăzi acasă la mine însoțit de unu agintea alu Poliției, și în lipșa mea, a pusu sigiliul pe una din mobilele casei, pe uă canapea nouă, atesă și destinată de dinsul a se vinde prin licitație. Me supunu forței măgiore, nsă îm facă datoria, domnule Redactoriu, de a protesta către națiune, și a declară că nu voi plăti de călu silitiu nisice imposile nerecunoscute de aduare și decretate numai prin simplă voință și prin ordigne ministeriali.

Ve rogă, d. Redactoriu, ca se binevoiți a da publicitatea acestui protest din parte-mi și a prumi cu aceasta incredințarea deosebitei mele stime și consideraționi.

George Al Poenariu.

REVISTA POLITICA

BUCURESCI, 1° Cireșiaru.

Logica lucurilor este nestrămută că și legile naturei. Aceasta o dicem, o repetăm și dovedimă adesea, pentru că este neapăratu se-nțelegeru toți acești mare adevără ca se scimă totu-déuna, avându-nainte punctul de plecare, unde avem săjungem. Astăselu avindu în vedere că punctul de plecare alu aptalei ministerii este anti-constituționale, anti-parlamentarii, scimă de sicură că logica faptelor are se-lu conducă pe totă diua, și cumu discernă chiaru fără voia lui, la ilegalitate, la cărcarea tutoru legilor, Scimă anca de sicură acele ilegalități la ce capetă au se conducă uă națiune, și mai cu séma uă națiune judecătă și noțremată de suferințele sclaviei.

Cine nu scie dinainte și de sicură totu ce are se se-nțimile, punctul de plecare fiindu uădată bine de înțită, omul acela, și la guvern, și unu simplu cetățianu, este sau unu omu care n'a cîtită nimicu, care n'a cugelatii seriosu, nici chiaru asupra faptelor ce s'a trecută naintea ochiloru sei într-unu timpu de 15—20 de ani, sau unu omu depravat pînă sacrifică uă lără întręga și pînă în sfîrșitul chiaru adevărăte sale interese, pentru a se-nbuiua că-le-va dile la banchetul fără de legilor.

Această lege nestrămută, și care se numesc logica faptelor, o demonstrăm mai pe totă diua atâtă în pără cătu și'n articole speciale și vomu demonstra-o chiaru în No. viitoru, într'unu articolu specialu suptul; — „Logica arbitrarului; incompletă lovirea de Statu.” — Pen-

tru astădi aduserăm numai aminte legea lucurilor, spre a o'nveta să ne lumina, că se nu mergem cu ochii închiși spre necunoscutu, și ne vomu mărgini a mai relata unu faptu, care ne va arata din nou cum uă dată esită dintr'uă lege, cîte fatale se trecemu peste tote.

D. Aricescu osindu pentru delictu de Presă, la 8 lune de închisore, a fostu închisu, mai nainte d'a se confirmă sentința de cătră curtea de Casătione la cari a fostu apelat. În desiertu, d. Gr. Lahovari, judecătoriu, s'a opusu să a motivat în sentință și pe lege opunerea sa d. Aricescu fostu și este închisu.

Mai deună-dî, Procuratorul curții Apel, Criminale deschide unu procesu de Presă diariului glumețu *Nichiperaea*. Acelu procesu s'amăna necontentu pînă ce i se mai deschide anca untilu. Procuratorul curții chiamă pe gerantele diariului la interrogatori, și d'aci, fără judecată și fără sentință, ilu aresteză și-lu trimită la închisore.

Peste căte-va dile se osacisează și lioia *Nichiperaea* este acitată; gerantele însă a fostu închisu, și curtea declară prin sentință iei că nu este căduțu în nici uă culpă și prin urmare arestarea lui a fostu de două ori ilegale. S'a pedepsiu ore Procuratorul pentru această mare cărcare a legii? Nu. Logica faptelor daru cere neapăratu ca rostogolirea peste legi se mărgă nainte, și anca c'uă putere crescente, și ecă-lu că merge și va merge necon-

tenită.

Arestații pentru delict de Presă, suntu acumu, PUȘI la SECRETU.

Nu este nici unu omu, și cău de ne cîtuit, care se nu scă că nu se pote pune la secretu unu arestatu de cătu pentru crimi, și că s'acela nu pote fi pusu la secretu de cătu numai pe cătu se face instruționea procesului. Uă dată acea instruțione sfîrșită, omul arestatu remâne liberu, chiaru naintea osindei, a comunica cu ori cine va voi. Cându uă dată s'a sfîrșită procesul libertatea osindutului d'a comunica cu ori cine ar voi este deplină. Această libertate o au chiaru cei mai mari criminali. La noi, dd. Ministri au rădicatu-o prisoriilor pentru delict de Presă, au rădicatu-o acelorui prisori, cari în totă lere, suntu liberi nu numai a comunica cu ori cine, daru a scrie în totă lere publice, ori ce voru voi, fără altă pedică de cătu legea comună la care suntu supuși toti cetățianii. Mai pote fi uă lovire mai ilegale? Mai pote fi uă scădere mai mare pentru domnii Ministri de cătu d'a areta că mergu cu ilegalitatea pînă

a pune suptu secretu pe cei închiși pentru delict de Pressă, pînă a eser- cita asuprăle uă resbunare personale, oprindu-i d'a comunica îndeplină li- bertate cu cine voru voi, și acesta fi- indu căci omeni nu și aplécă mintoa și conștiința loru suptu călcăiul mi- nistrilor sau alu agințilorlor loru?

Aceasta este ore dreptate sau nobileță pentru domnialor! Aceasta este ore semnă de lovitură pe trupul iei. In facia unor asemene mărturiri n'avem de cătu a ne 'nclina. Se ne fiă insă permisu, odată înclinații se mai adăogămu căte-vă cuvinte.

Omulu din piața cismegiului a fostu

lovită pe brațe și pe capu, si păna la

sângue; Acesta ne a spus-o însu-și di

colonelul Adrianu care săde pe acea

piață. Se vede iusă că d-lui, de cându

i s'a luat rangul, a perduț și ve-

derea. Se 'nvețe minte se se mai puiă

altă dată cu legea și eu camera în

contra voinei unor ministri, și mai

cu séma unor ministri goniști de ca- meră.

Cătu pentru vînetăle ce erau la 5 luni pe corpul Elenei Dușesca, ele au fostu vîdute la tribunalu co- rect. secț. II de dd. Ion Ghica, A. Panu, și alii. Insă acești onorabili cetățianii au vîdutu cu ochii loru de simpliti muritori și ochiul se 'nsele, se vede, în tote cându nu este condusu de sciună. Noi amu fostu scrisu dupo cele ce au vîdutu domnialor. Acumu remane se ne 'nlinămu cu toții 'na- intea sciunăi positive și se dicemă fiă care că „nu trebuie se credemă ce vedem cu ochii ci cea ce ni se spune.”

Citimu în diariul „Wanderer” de la 23 Iunie: Tote raporturile parisiene se unescu a crede pacea euro- piană tare amenințătă; în genere se prevedu complicări de resbolu, se dice că Lordul Palmerston a intrat în ne- goiaționu cu Comitele Clarendon, ca se priimească portofoliul afacerilor străine îndată ce va demisiona Lordul Russell care înclină pîr multă pentru măntinerea pacii. Nu putem garanta esac- titatea acestor comunicări, nici a in- semna uă faptă nouă care se esplice pentru ce dispozițiile au ajunsu d'oa dată atâtă de belicose; dar mai puinu anca putem respinge ca ne'ntemeiată aceste temeri, căci atingătorii de in- tențiunile Russiei în facia acțiunii di- plomatice din urmă a coloru trei pu- teri, avem uvolu cari punu în pers- spectivă, ca mare probabilitate, uă rup- tură diplomatică.

— Paris, 22 luniu, năpte. Dia- riul „Constitutionel” publică unu articolu supscrissu de d. Limayrac asupra costiunii polone, în care dice: Se afiră că Englera nu va impinge lu- curile mai departe d'oa acțiune diplo- matică. In casu, cându din nenorocire, intervenționea celoru trei puteri ar re- măne fără rezultat, dacă atunci Eng- llera ar refusa d'a marge înainte, chiaru și dacă cele-lalte două puteri voru cere acesta, atunci ar trebui se se reducă multă laudă acordată unu entuziasmu minciinosu, uărul consecință n'ar fi fostu do cătu d'a impinge la morte po nisice nenorociji. Suntemu convinsu că Englera va face se dis-

Abonarea pentru districtu pe anu. 152 lei
Sese lune . . . . . 76 —
Treli lune . . . . . 38 —

Abonamentele începă la 1 și 16 ale fie-cărui lune
Ele se facă în districte la corespondință dia- triul și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne

comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la direcțiile postale și la agențile de abonare, pe trimestru 10 florini argintu valută austriacă.

pară uă asemenea ecivocitate în con- duita sa; onoreea iei, interesele Euro- pei și binele omenirii ceră acesta.

— Torino, 24 Iunie. Diariile publică depeșe de la Roma, cari anunță că din ordinea generariului Durmont nisice gendermi francesi au arrestat pe capii brigantilor Stramenga și Tristany.

— Torino, 24 Iunie. Năpte. Diariile demintu scomotul că guver- nul italicu ar si făcutu lingă cabinetul britanicu nisice demarșe, spre a cere depărtarea regelui Franciscu II. de la Roma.

— Munich, 23 Iunie. Pasagiele celu mai însemnatu ale cuvintului tro- nului suntu cele următoare: „Prin nouă alegere a Camerei mi se dă cea mai intinsă cauțiune că voiă află, prin or- ganul dictorii expresiunea nefalsificată a opiniei publice asupra cestuiilor ce ocupă acumu totă Germania. Simțu uă mare satisfacție veșindu confir- mată, p'acea cale, convicționea că poliția mea s'affla în acordu cu dorin- tele și simpatiele credinciosului meu popor. Cercarea d'a intocmi uă re- formă a constituuii confederative n'au isbutit (a échoué); nimicu nu me va popri d'a contribui cu puterea și buna voinei la orii ce desvoltare a constitu- uiilor confederative correspunțorii cu adeveratele trebuințe ale Germaniei și supu definitiva măntinere a independenței Bavariei. Grijea pentru conti- nuarea existenței asociațiunii duanarie, pentru refusul unul tratat de com- merciu în alcătuirea sa actuale, n'au potu socotii de intemeiată, din contra nătrecșii speranță că silințele guver- nului meu, ce țințescu nu numai la păs- trarea, ci și la întinderea asociațiunii duanarie, voru si insocote de sucesu bine-făcătorii. Situaționea relațiuni- loru europiane din nenorocire nu este astăselu ca se pătă consilia uă mic- siorare a puterii aiuate a Bavariei. In patriotismul loru, camerele nu se voru retrage înaintea unor silințe ce arăput se pătă si reclamato de onoreu și indepen- dența Bavariei. Favoreea impre- giurărilor nu permite a lua dispozi- ūnile necesarie, fără a ave recursu la puterea contribuitorii a lor. Ca proiecte de lege s'anunță între altele: uă nouă procedură civilă, legi pentru cale fe- rate și prechimbarea legislațiunii ad- ministrative interne, care se pune în perspectivă. Daru orii cătu de dispu- se sărită misiunea totale, — continuă cu- vintul Ironului, — nu mo îndouiescă că silința onestă, însoțită de devota- mentu patrioticu și de consimțință la sacrefacie, voru isbuti a găsi calea unei delegări avantajiose. Dreptă dovdă netăgăduită pentru acesta este că orii ce dificultate se pătă birui, cându co- rona și reprezentanții națiunii se întil- nescu într'uă reciprocă incredere.

— Newyork, 13 Iunie. Se dice că generariul Lee a primitu la rîul Rappahamok re'nsorii considerabili și că nu va întăria d'a lău ofensivă,

misă la uă comisiune ad-hoc, formată din sînule camerelor reprezentanților, cari judecă sără recursu anterioru, după formele statonice, de către curtea de compturi. — Unu duplicat al curii cei mari (grand livre) al datoriei publice, este dejasă la curtea de compturi. — Ea veghează ca trecerile datoriei, incasurile, precum și noile imprumutări, se fie inscrise cu exactitate, în această carte. — Nică uă schimbare nu se poate face în reglementul ordinului curii de compturi fără consimțimentul camerei reprezentanților¹.

Acestu suntu linialementele principale, ale unei legi, care asigură Belgilor credinciosu întrebunțirea impositelor legale strinse.

Noi le amu menționat, nu pentru că voimă o dilecționu cuiu, ci pentru că amă dorii, ca ele se servescă de base la formarea viitorii curii de compturi e Români.

In adeveru său făcutu și la noi multă vorbă despre uă curte de conturi; de și averu uă ministeriu de controlu, și comisia centrală, și adunarea legislativă și consiliul ministrilor, său ocupatul multă do acești subiecti. De nu suntem reu informați și ar și depus pe biouroul camerei unu proiectu pentru înființarea unei curii de compturi. — Moralea, opinionea publică ană dorescă cu ferbințelă înființarea acestei instituții, daru..., daru..., daru s'o mai spunemori ori mai bine se lăcem, căci procurorul publicu sta cătu colo și... apoi vezi d-to te întră la pușcăria din trei cuvinte. Daru, totu o s'o spunem cuu o da Dumnezeu sfântul, cruce ajută și nainte. Suntem Stenă pătitul. Amă doritul multe, său realizat unele, însă fără pucine și respunsu la marile speranțe, la asteptarea generale. Amă dorito unu ore ce, care dupe uă lungă și largă asteptare să spartu ghiocea dăru voi! ce ilusuri perduțe! De căteori intră acolo nu scu de ce ne aducem aminti de versu nemuritorul Dante:

„Lasciate ogni speranza voi cc'ingrate...“ ca unu adio la lume, la libertate, la dreptu și adeveru.

Oh! căto adeveru este silitu, căteva dată omul n ascunde în pieptul său, acestu organu fragedu, daru mai forte decătu muri tutură cetăților, adesea ori.

Amă disu mai susu că la noi în toți timpil și suptu toți regimile societele vîstăriști său luatul de către adunarea generală. Sistemă aceasta său constițuitu și prin noul nostru pacu constitutiv. Nică uă dată, de la începerea novei stări de lucruri, adunarea noastră, nu său aretatul așa gelosă de dreptul iei de controlu, ca în sesiunea trecută Guvernul însă său silitu din toți puterile al haricada calea cu uă drăia de apănuști. Tristă rolă, este a apănuștilor! Dupe ideia noastră, unu apănuștu face patrie sale, celu pucină totu atău reu, pre cătu și unu inemicu declarat. Aici trebuie se damă pasu reu celoru vechi asupra lumii moderne pentru ca ei sciau a da apănuștilor său neutriliști, cum lo qicea pa atunci, valoarea și resplătirea ce merită, Solone condamnă la infamă pe cetățenii cari în timpul tulburării, în timpul grei pentru republie, nu intră în una din dove pă fi ce se luptă pe arena desbarterilor, sau pe câmpul onorabile alu resbolului.

Astădi unu quidam so apstine de la uă trăbă, de la unu votu care otăresce despre uă cestiu vitale pentru țără, și apoi ese triumfatoru în orașul se făște că au comisă unu actu de înaltă înțelepciu politică. Daru, miseria omeneșcal din doue lucruri unul; sau ca obiectul in discusiune era folosi-

toriu său că era nefolositoriu țerei. De era folositoriu, datoria, conștiția ne ordina se votămă pentru, de era nefolositoriu, se votămă contra. Curată socotela. Însă ce vorbimă noi de conștiția. Ce amestecămă noi conștiția în pecătosele noastre patimi. Ea este în totu deuna fidele destinarii sale. Dumnezeu a pus-o în noi ca pe uă imagine eternă, necoruptă, în care se reflectă, de amă voi său n'amă voi, faptele și cugetările noastre vedute și nevește; bune și rele. Acelu stațu rerunchi în carii străbate ochiul lui Dumnezeu. Ei bine suntemă mai multă de cătu increduță ca conștiția unu apăstinatoru a spusă în acelă momentu reul celu mare ce face patrie sale.

Egyptianii preferă mórtea înaintea infamiei. Înțelepții legiuitorii ai acelu popor voru se lovescă pre rei prin o pedepsă care se dureze și dupe mōrte. Omul puterică care căla legea se speră că nu va fi pedepsită cătu va si în viață, daru în momentul de a intra în mormintu elu era popritu de către unu tribunalu înfricoșatul care condamna nuvele său la o rușine eternă și lipsea corpula său de onořile immormintării. Cetățeanul, magistratul preotul, monarcul, loșii trebuiau se și sufere judecata loru mai nainte de ce ultima lopată de țeară va fi inchisă pentru eternitate lumea de asupra lor.

Dar astădi timpă, lucrurile, omul său schimbătă. Astădi ne putemu abține, putemă face ce voimă, și chiaru ane prăpăstui de malu. Alți omeni alte trebi... Nu mai avemă nici cuvintul nici putinția de a cere virtușii eline său române. Cu atău mai puțină înstituționă și judecăți egypțiene. Totuși nă-a remasă încă din fericire, unu tribunalu, și unu tribunalu supremu, necoruptu: Conștiția și opinionea publică. Înaintea acesteia tragemă pe abstenții nostri și-i conjurămă a-și da societă de ceia ce său facutu cu puterea ce le-au datu alegătorii dumitoru-sale. Care va fi judecata conștiția, dumnilorur voru vedea; fiecare omu cu o conștiția propria o simte, eru opinionea publică, de multă i-a judecat. Acestei censure implacabile însușesc tōte reale de care stătemu lucă băntuți; tōte greșelile în care au cădut și cade ne'ncetă guvernul. Le însușesc desordinea în finanță, criza în piață, desorganisarea țerei; discreditul și tōte pericolele ce o amenință, între care se nu uită și cestiu monastirilor qise închinate, căre este pe morginea prăpastie. Multămătă înărcită... guvernul și afișașiloru sei. Le însușesc tōte plăgile țerei ce său desvăluț în cămeră cu atăta veritate și seomotu; plăgi și rele pe care însușit dumnia loru lă-a putută lăgdădui — și pentru ce, — ni s-ar pute obiecta, — ni se însușesc noue tōte aceste, căndu noi la guvernă nu suntem: căndu noi n'am fură din mandatul nostru decătu întrrebunțarea ce ne-a dictat conștiția?

Așa ar fi, — respondă-vomă la rândul nostru, — căndu lucrurile său și petrecutu în altă timpă. Daru așa cumu a fostu, numerul d-v. așa facutu se se năzărăscă guvernul că mai are la spinare, nă putere morale, daru pe care în realitate n'o are. Căndu guvernul n'ar fi avutu a se făli coacei 52 de apăstiniști (cu 4 ministri cu totu), elu de multă ar fi luat uă altă cale, ar fi intrat în legalitatea cea mai strictă, ar fi datu societele ce nu suntu date de atăția ani, sau s'ar fi trasu de la putere. — Dicteți că nu sunteți la cărmă? Daru ce e guvernul de astădi decătu expresiunea nuantei d-vostre a apăstiniștilor cari a-ți statu d'uă parte și n'ați votu a lovi reul în rădecine ori din care parte vine? Unu votu patrioticu pușt la timpă în cumpena desbarterilor pote se otărescă de viață unei

nașjuni.² — Eto adeverată că apăstine-riile năputu putută prejudica întru nimicu actele maiorișă. Avemă însă de luată aminte că reprezentanții unei nașjuni suntu obligați în principiu de a participa la actele legislative. Ei suntă încă mai multă îndatoriri de a face se triumfe, pre cătu stă în puterea loru, doctrinile politice al căroru aperători suntu în Adunarea țerei. Creuemă că amă disu în de ajunsu spre a dovedi că nu pe calea apăstinerii se pratică aceste principie. Cătu despre maiorișă, ea a avutu acumă în parte-i puterea morale și cauza cea drăptă. Înarmată de acestu scutu ală legalită, ea este sigură ce va triunfa curindu său mai tărđiu. Tera însă așă cu durere cumu ești trămișă a o aperă, represinta și organiza, așă pusă mandatul loru suveranu în serviciul unu guvernă ești din legalitate și pornită pe calea catastrofelor.

Așa daru ană uă dată dicemă celoru ce nu și-a împlinită datoria loru de bună cetățiană, de adeveră mandatai ai nașjuni: Ești la judecata înaintea conștiția vostre, căci opinionea publică de multă vău judecat.

După tōte aceste, certele boierilor, a le privilegiașilor, ale țărăi legale, îndrăguite de convenție a lui parle la trebile țerei, nu trebuie a uita se ne facă că dreptul de controlu ală impositelor, implică unu dreptu la care noi, nu ne gădimu nici în orele noastre de repaosu. Voimă aminti, despre dreptul firescă ce are masa cea mare, neguiașiorul, plevușa, opinea, de a participa la luarea societelelor unor miliōne ce se atingă mai multă din sudoreea iei. Acestei dreptu îndelungă lăgdădui, va trebui se se restituie poporul română, în cele din urmă. Că de nu i se vadă și-l va luoa elu însușu. Poporul română obosită dandu, plătindu, numerindu. Ei bine, acel cari său ostenești lăndu și cheltuindu ar trebui se se gindescă ca de voru mai coti multă pe popor de la participarea dreptului de controlu, de alegere și cele lalte bunuri cetățenesci, ce pînă astădi suntu unu exclusiv aponagiul ală cătoru-vă clase, va veni o qie în care acestei popor docile, bună, ascultători, se va preface într-unu aprigă, într'unu ne'mblănđită stepină, care va sci cere fără milostivire, societă de la toți și de la toți. Cerenă societă, daru se nule ceremă numai pentru noi, căci n'am plătită numai noi. Ci se le ceremă pentru țera intrăgă, cu țera intrăgă. Atunci mare va fi puterea noastră!

Nu mai unu interesu bine înțielesu ală privilegiașilor nostri, numai uă prevedore, o politică francă, leală a aristocrației noastre electorale, ar putea înletura de la țera noastră de D-jeu pădătă, tristele consecințe a le unei sisteme, ce durându va aduce asuprane miserii ce ne îngrođimă a le descrie.

„Nu voi se punu dără, și sarcini, qie cea mai deună domn Brat în parlamentul Angliei, asupra unor omeni cărora nu le dău unu dreptu de controlu asupra intrebunțării banilor publici.“ Eca ișco simțiminte demne de unu aristocratul ală secolului ol XIX le, de mai este se avemă păcate cu aristocrația în secolul ală XIX-le! Dumnilor cari au ană în măna pănea și căpătul potu, suntu datori a lui măndru inițiativă a împărtășirii tutură claselor societății la controlu societăților Statului română, și la tōte cele lalte libertăți prin uă reformă electorală corespunzătoare trebunțelor nașjuni române. Aduce-și aminti diua și năptă, diminuția, seră și n'amiod de adagiușu francesu: „Noblesse oblige.“

* * *

Domnule Redactoru.

Ve rogă, că bine-voiști a publica în stimobilul domnului vostre diariu ală-

turata aci dare de sămă, în privința destituirii mele din postul de directoru ală prefecturei județului Ilfov.

Profită de acădă ocasiune spre a ve încredința despre osebita considerație, stim și respectul ce ve portă.

Ală domniei vostre servu
G. Constantinescu.

1863, Iunie 7.

Amă citită în revista politică din diariul Reformă No. 15 de la 2 Iunie anul corint următorie: — „Aflămă „că d. G. Constantinescu numită de d. „N. Crețulescu în postul de directoru ală prefecturei județului Ilfov s'a „destituită totu de d. N. Crețulescu și „s'a numită în locu-i d. I. Tanărescu, „destituită de mai nainte totu de d. „N. Crețulescu. Nu cunoscemă motivație ce e provocată acădă destituire, se qice însă că causa acestei destituiri ar fi trădarea secretelor inalte însemnate ale prefecturei d-lui Marghiloman. Nu scimă niciu și așteptămă că d. Constantinescu se vorbește singură. Cătu din parte-ne amă „protestul și vomu protesta totu d-aună contra acestor destituiri dese și „nemotivate.“ — Am socotită de dată, ca contra celoru qise se me justifică? — Lăudându-me pre mine și defăimându pre d. Marghiloman său pre d. Tanărescu? — Nu. Am socotită acădă cu totul necuviniosu. — Am credută mai nemerită se ceru copii după reporturile, acela ală d-lui Em. Crețulescu fostul prefect, prin care aș solicită ministerul a me numi în acădă funcție și acela ală d-lui M. Marghiloman pentru destituire, spre a le publica, și a pune la apropierea opiniei publice motivele de numire și de destituire mai multă sau mai puțină drepte, după greutatea morale ce fiă-care din aceste două personă așă în societate; — nu am putută însă ajunge acădă scopu de a publica mențiunile acte, căci de și chiaru prin înscrise cereri mănumi adresată la d. ministru de interne și la d. prefect de Ilfov, totuși mi s'a refuzat. — Mi s'a datu numai la ministerul raportul d-lui Marghiloman pentru destituire ca se-lu cîtescă numai. — Daru ce motive am văzută? — Îmbunătățirea serviciului, lipsă de încredere; — totu acela-și cuvinte priu cari d. En. Crețulescu a motivată depărtarea d-lui Tanărescu. — Daru acesta se fișă motivul? — Se mai pote ană că d-lui Marghiloman se nu-i fi plăcută ochii mei, fiindu negri. D. Marghiloman nu se poate invoi se vede cu astă culere, a cănată alta și a găsită pe d. Tanărescu cu ochii verdi, cari suntu nuantă speciale.

Spusei motivele protestate de d. Marghiloman, spusei și pe acela ce mi-am închipuită eu; — am însă se probat că am fostu destituită pe nedreptate? So me laudă, nu o potu face. Facu apel și rogă pe toți foști prefeți care său sucesu în intervale de 8 ani, de la 1855 și pînă la 1863, pe toți foști secrători și ajutorie și pe toți conudenți cari mănumi cunoscă, ca să spui că folu de funcționari omiști.

Pe cătu nu voioșcă cătu-și de puțină a cerceta considerație, ce d. Marghiloman a putută avea pentru d. Tanărescu, pe atătu me sămpătă îndatoritoru așă multă de buna voine și căpătul potu, suntu datori a lui măndru inițiativă a împărtășirii tutură claselor societății la controlu societăților Statului română, și la tōte cele lalte libertăți prin uă reformă electorală corespunzătoare trebunțelor nașjuni române. Aduce-și aminti diua și năptă, diminuția, seră și n'amiod de adagiușu francesu: „Noblesse oblige.“

Pe cătu nu voioșcă cătu-și de puțină a cerceta considerație, ce d. Marghiloman a putută avea pentru d. Tanărescu, pe atătu me sămpătă îndatoritoru așă multă de buna voine și căpătul potu, suntu datori a lui măndru inițiativă a împărtășirii tutură claselor societății la controlu societăților Statului română, și la tōte cele lalte libertăți prin uă reformă electorală corespunzătoare trebunțelor nașjuni române. Aduce-și aminti diua și năptă, diminuția, seră și n'amiod de adagiușu francesu: „Noblesse oblige.“

d-lui Em. Crețulescu, care mă recomandă pentru astă funcție, cele mărețe ale d-lui Marghiloman, care aș cerută destituirea mea, ale mele și ale sucesorului său predecesorului meu și atunci nu va remăne nici uă îndoiește de ce suntemă fiă-care.

Despre imfama însă calomniă, ce s'a respădită și pe care mi-a spus-o în publicu chiaru unu din amicii mei, că adică cauza destituirii mele ar fi fostu trădarea lucrărilor secrete ale prefecturei, pe cări nici că le cunoșcă, nă amă a dice altu, de cătu că dănsa trebuie să fie inventată de vre unu spionu favorită, său de vr'unu misericordie capabile de delapidarea banilor publici, de oră ce mișcă și de oră ce injosire. Nu voi se sciu cine e acela, nu voi se bănuescă josu nici chiaru susu. Declără că e calomniă infamă. Săpo lucrările secrete, de voru si foștă, nici nu mi s'a comunicață. Cumu puteamă daru trăda ce nu scieamă?

G. Constantinescu.

D-le Redactoru ală diariului Românul Calomnia și minciuna suntu cele mai degradătorie viciuri pentru unu omu. Dacă aceste viuri au fostu condamnate de însuși nașjuni pagăne, cătu mai multă trebuescă respinsă de către unu omu ca mine, ce în etate înaintată în care mă fișu, nu ascoperă altu-ceva de cătu, din momentu în momentu, a mo însăcăia înaintea dreptul judecători, și a-mi așa de séma de faptele mele. Cu aceasta, domnule redactore, voi se declară că cele descrise mai josu, nu suntu nici calomnie, nici minciuni, ei adeveru curate ca lumina sōrelui.

D-le redactore! condică civilă a țărăi noastre dice că „căndu mortul, său mărtăru are rude, nici nevestă, nici bărbat, avea lui se moștenescă fară diată de cutia miloșorū. (Partea IV cap. III. art. 24 listu 161.)

Suntu trei ani, domnule redactore, dăndu mărturie a murită în orașul Ploiești, mahala sf. Ioan, unu asemenea străină fără nici uă rudă sau amici, nume Matache fiul Mariel Greicei, grecu de origine și compatriotă ală mei, rămăindu-i de la părinții lui uă frumosă stare, compusă de unu hanu cu multe clădiri în facia oborului; aceasta stare însă se stăpănește astădi ilegală de unu vecină alu se, anume Petrechile Tilu, pe temeliiu unei diate care este destulă de bănuță după împregiurările cestuii, prin petiție am arătată onorabilor ministeri ală justiție împregiurările acestei averi (suntu acumă două ani.) ca la singura autoritate ce este în dreptul a urmări asemenei cestuii în folosul instituțiilor publice, și fiindu că nu cunoșcă ce rezultatul așa luatul, alergu, domnule redactore, și la organul publicității de unde decurge lumina, ca venindu pote și la cunoștința guvernului se facă, ca aceasta stare so trăcă în folosul instituțiilor publice, eru nu la unu particulariu prin mișcă ilegală.

Speru, domnule redactore, că asemenea cestuii ce privescă la folosul comune, care este și devisa diariului ce redigă și cu demnitățe, o se găsește ospitalitatea în coloanele diariului d-v.

Priim

Masina de treierat.

Se face sueriiungă în toate zilele de dimineață pînă seara la Belvedere. Sunt invitați toți dd. proprietari și arădenți a profita d'această ocazie să merge la Belvedere și vedea că renevezine se secură grăile și mori și fălărită folosește produsele această mănușă.

Un jeune français desirerait d'ouvrir des leçons de français, de latin, de mathématiques, ou accompagner une famille à la campagne pendant les vacances.

No. 502 3 2z.

De vinzare. Illesește locuri în Olteții pînă ce formează o fâșie între găeșie și năvăgă, faga 40 st. și lăimea 30 st. dela No. 32 pînă la 36 de clasa 1 și pînă 202, clasa 2 doritorii să se adreseze la d. Ioan N. Trandafili vis-avi de Sf. Gorgie pînă.

No. 495. 5 2z.

DE VÎNZARE 2 locuri mîcă fără casă max. nodă de pîmîntă faga $2\frac{1}{2}$ stînj. lungă 7 stînj. și vine de către pîmîntă fîksă 125 galbenă înălță locă. Care din cîmpul său va avea bani negăsiți de el însuși și să dă pînă în autentica său sorocă.

ST. CHERE un arhitect sănătățe și-așteptă 8 ori.

Doritorii să se adreseze la proprietarul acestor 6 artikole, tankă Bălăceană și la Belvedere la No. 86 în ziua de la 5 pînă la 7 ore seara.

No. 477. 11 2z.

Spre știință generală.

D. K. Kotescă ka vekîș făcătoriș, cămăduș, zăriș, etc. ieră aksemă pînă înălță la Argemiu, urmă adresa No. 4335 din 12 Aprilie imi trimite konice din ordinul No. 3753 din Martie căkare să renunță săpătul său că sîmigie posessia ne mochia mea Galeșchi conformă cererei trib. locală, mi la 6 Mai totă pînă înălță așteptă, sărăcă, d'odată trimite mi pînă violează în casa mochii de unde mă alungăt sănătățimătă că xainete de drăguș, iar în lînsimă miaș deskișă casă, nînigă mi pînă dîndătă bagajălă ne mochia mălgimel nem amulase să kărtău mi casa atâtă noantea căkă mi la plecarea mea din casa mi dă mochia d'zude măsă alungăt atâtă de sîrgeștoriș, drentăsă meș ne așteaptă nrăurăște, ne lungă lăkărea d. Kotescă, este lăkăringă mea întrusa atâtă din nămîte căkă mi ne anală korentă căndă miamă făkătă arătări, mi alte lăkări, akte judecătoriștă mi administrative între care mi adresa ministeriștă de intîrnă No. 1004 căkă imi trimite arendă așteptă mochii în 1857 căndă o arendăsemă.

Toma K. ugeskă.

De vinzare. Casa mea din max. Biserica Doamni este de vinzare. K. Korneskă Fiul, strada Vîmă la D. Ioan Mană.

No. 478 46 2z.

de arendă. Momia Dragomirești din vale mi Zărbaoa că mori neana Dimbovici, la distanță de o oră de Bălăcești suntă de dată căkă arendă ne termenă de trei ani, căkă învenire de la 23 Aprilie 1864. Doritorii se potă adresa la Domnia ei Katerina Odobeska, care locuiește în max. Isvorul, sliga Karkalei. No. 6.

Totă asemenea se așteptă de dată căkă arendă mi momia Kălăregi districtele Ilfovă lăsa Negoești.

No. 418. 1 3z.

Ciment de Portland

La Magazină Dimitrie D. Grădișteanu și Companie, în Brăila.

Să altă veșmă bană CIMENT DE PORTLAND sîntă aksemă în batoane de 4 Kantare engleză. Această artikolă nu este firmă trăgindătă dirictă dela fabrikă poate altă vine de datorii amatori mai josă căkă $\frac{1}{4}$ galbenă batoane din cămăduș se poate procura urmări altă kase.

Doritorii de așteptă materială stabilită în alte orame să notă adresa la acestă Magazină care ia angajamente să alătură franko ori sude și vero.

No. 370 0 2z.

VALLER & HARTMANN.

București & Galați.

Vînzare 1863

Iulie 1863